EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2019 11 11
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/884/EB, leidžiantis Jungtinei Karalystei ir toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto, 168 ir 169 straipsnių

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva)[1] 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. balandžio 2 d.) Jungtinė Karalystė paprašė leidimo ir toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo bendrų principų, kuriais vadovaujantis galima taikyti teisę į pirkimo PVM, taikomo automobilių nuomai ar išperkamajai nuomai, jeigu automobiliai naudojami ne vien verslo tikslais, atskaitą. Kartu su prašymu leisti toliau taikyti priemonę Jungtinė Karalystė pateikė ataskaitą, į kurią įtraukta teisei į PVM, mokėtino už ne vien verslo tikslais naudojamų automobilių nuomą arba išperkamąją nuomą, atskaitą taikomo procentinio apribojimo peržiūra.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2019 m. balandžio 29 d. raštais Komisija apie Jungtinės Karalystės prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2019 m. gegužės 2 d. raštu Komisija pranešė Jungtinei Karalystei turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

PVM direktyvos 168 ir 169 straipsniuose nustatyta, kad apmokestinamasis asmuo turi teisę į PVM, mokėtino už savo apmokestinamiesiems sandoriams įsigytas prekes ir paslaugas, atskaitą. Be to, PVM direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, kad veiklai skirto turto dalį sudarančių prekių naudojimas privatiems poreikiams laikytinas paslaugų teikimu už atlygį, jeigu PVM už šias prekes galėjo būti visiškai arba iš dalies įtrauktas į atskaitą. Todėl šia sistema užtikrinama, kad būtų apmokestinamas galutinis vartojimas, jeigu atitinkamas pirkimo PVM buvo iš pradžių atskaitytas.

Variklinių transporto priemonių atveju kartais sunku ir tampa našta apmokestinamiesiems asmenims nustatyti ir nurodyti naudojimo verslo ir privatiems poreikiams skirtumą, o mokesčių administratoriams – patikrinti, ar iš tikrųjų yra naudojama skirtingai. Taip būtų, net jeigu Jungtinė Karalystė pasinaudotų PVM direktyvos 168a straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe apriboti išlaidų, susijusių su tarnybiniais automobiliais, atskaitą iki apmokestinamojo asmens faktinio naudojimo verslo reikmėms procentinės dalies. Be to, kadangi daug transporto priemonių naudojamos ir vienu, ir kitu tikslu, mokesčiai gali būti slepiami dideliu mastu.

Kad būtų supaprastintas PVM surinkimas ir kovojama su mokesčių slėpimu, Jungtinei Karalystei nuo 1995 m.[2] leidžiama (paskutinį kartą leidimas suteiktas 2016 m.[3] iki 2019 m.

---

1 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

2 1995 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimas 95/252/EB, leidžiantis Jungtinei Karalystei taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Šeštosios Tarybos direktyvos (77/388/EEB) dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo 6 ir 17 straipsnių (OL L 159, 1995 7 11, p. 19).

3 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas 2007/884/EB, leidžiantis Jungtinei Karalystei ir toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto, 168 ir 169 straipsnių (OL L 346, 2007 12 29, p. 21), pratęstas 2011 m. sausio 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2011/37/ES (OL L 19, 2011 1 22, p. 11) iki 2013 m. gruodžio 31 d., 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/681/ES (OL L 316, 2013 11 27, p. 41) iki 2016 m. gruodžio 31 d. ir 2016 m. gruodžio 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/2265 (OL L 342, 2016 12 16, p. 28) iki 2019 m. gruodžio 31 d.

gruodžio 31 d.) iki 50 % apriboti automobilių nuomininkų arba išperkamosios nuomos būdu automobilius įsigijusių asmenų teisę į pirkimo mokesčio, taikomo automobilių nuomos ar išperkamosios nuomos išlaidoms, atskaitą, jeigu automobiliai naudojami ne vien verslo tikslais. Kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo, Jungtinei Karalystei taip pat leidžiama apmokestinamojo asmens išsinuomoto arba išperkamosios nuomos būdu įsigyto tarnybinio automobilio naudojimo privatiems poreikiams nepripažinti paslaugų teikimu už atlygį.

Šia nukrypti leidžiančia nuostata panaikinama būtinybė nuomininkui arba išperkamosios nuomos būdu automobilį įsigijusiam asmeniui įtraukti į apskaitą tikslų kiekvienu iš tokių automobilių privačiais tikslais nuvažiuotą atstumą ir apskaičiuoti PVM, mokėtiną už automobilio naudojimą privatiems poreikiams. PVM direktyvos 168a straipsnio 2 dalyje nustatyta galimybe nenumatoma taikyti dalinės fiksuoto dydžio atskaitos, taip pat ją būtų galima taikyti tik automobilių, sudarančių apmokestinamojo asmens veiklai skirto turto dalį, pirkimo PVM; taigi nukrypti leidžianti nuostata – tinkama priemonė reikalingam supaprastinimui pasiekti.

Remdamasi Tarybos sprendimo 2007/884/EB[4] su pakeitimais 3 straipsnio 2 dalimi, Jungtinė Karalystė pateikė to sprendimo taikymą apimančią ataskaitą, į kurią įtraukta teisei į PVM, mokėtino už ne vien verslo tikslais naudojamų automobilių nuomą arba išperkamąją nuomą, atskaitą taikomo procentinio apribojimo peržiūra.

Paprastai nukrypti leidžiančias nuostatas leidžiama taikyti ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti, ar speciali priemonė yra tinkama ir veiksminga. Jungtinės Karalystės pateiktoje ataskaitoje teigiama, kad dabartinis 50 % dydžio pasidalijimas tarp naudojimo verslo tikslais ir privatiems poreikiams (ar bet kokio kito naudojimo ne verslo tikslais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 26 straipsnio 1 dalies a punkte) vis dar rodo bendras apmokestinamųjų asmenų išperkamosios nuomos būdu įsigytų arba išsinuomotų automobilių naudojimo verslo ir privačiais tikslais tendencijas Jungtinėje Karalystėje. Todėl tikslinga pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį.

Jungtinė Karalystė paprašė leisti toliau taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą iki Susitarime dėl išstojimo numatyto įgyvendinimo laikotarpio pabaigos. Šiuo atžvilgiu 2017 m. kovo 29 d. Jungtinė Karalystė pranešė apie savo ketinimą išstoti iš Sąjungos pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 50 straipsnį. Pagal ES sutarties 50 straipsnio 3 dalį, jei Europos Vadovų Taryba, susitarusi su išstojančia valstybe nare, vieningai nenusprendžia pratęsti termino, Sutartys tai valstybei nustoja būti taikomos nuo susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos arba, jei tokio susitarimo nėra, praėjus dvejiems metams po to, kai gaunamas pranešimas. Terminas pratęstas tris kartus, o paskutinį kartą tai padaryta Europos Vadovų Tarybos sprendimu (ES) 2019/1810[5] iki 2020 m. sausio 31 d.

2019 m. sausio 11 d. Sprendimu (ES) 2019/274[6] Taryba suteikė įgaliojimus pasirašyti 2018 m. lapkričio 14 d. derybininkų lygmeniu sutartą Susitarimą dėl išstojimo. Sąjunga patvirtino, kad yra pasirengusi nedelsdama pasirašyti ir sudaryti Susitarimą dėl išstojimo, jei

---

4 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas 2007/884/EB, leidžiantis Jungtinei Karalystei ir toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto, 168 ir 169 straipsnių (OL L 346, 2007 12 29, p. 21).

5 2019 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimas (ES) 2019/1810, priimtas susitarus su Jungtine Karalyste, kuriuo pratęsiamas terminas pagal ES sutarties 50 straipsnio 3 dalį (OL L 278I, 2019 10 30, p. 1).

6 2019 m. sausio 11 d. Tarybos sprendimas (ES) 2019/274 dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos pasirašymo Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos vardu (OL L 47 I, 2019 2 19, p. 1).

Jungtinės Karalystės Parlamentas jį patvirtins. Susitarimo dėl išstojimo[7] ketvirtoje dalyje numatomas pereinamasis laikotarpis, kuris prasideda Susitarimo įsigaliojimo dieną ir per kurį Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje toliau taikoma Sąjungos teisė, kaip nustatyta Susitarime.

Bet kokiu atveju šis sprendimas taikomas tik tol, kol Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikoma Sąjungos teisė.

Todėl, turint omenyje su Susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo diena susijusį netikrumą, laikoma, kad tinkamiausia išeitis būtų įtraukti laikino galiojimo iki 2022 m. gruodžio 31 d. sąlygą. Jei būtų numatoma dar kartą prašyti pratęsti taikymo laikotarpį po 2022 m. gruodžio 31 d., Jungtinės Karalystės prašoma ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 1 d. pateikti naują ataskaitą.

Vis dėlto jei Jungtinė Karalystė iš Europos Sąjungos išstotų be susitarimo arba jei Susitarimas dėl išstojimo būtų ratifikuotas, nukrypti leidžianti nuostata turėtų nustoti būti taikoma pirmesniąją dieną iš šių: arba 2022 m. gruodžio 31 d., arba išstojimo iš Sąjungos be susitarimo dieną, arba, jei Susitarimas dėl išstojimo būtų ratifikuotas, jame numatyto pereinamojo laikotarpio pabaigos dieną.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Panašias nukrypti leidžiančias nuostatas, susijusias su teise į atskaitą, buvo leista taikyti ir kitoms valstybėms narėms.

PVM direktyvos 176 straipsnyje nurodyta, kad Taryba nustato išlaidas, už kurias PVM neatskaitomas. Kol tokios išlaidos nenustatytos, valstybėms narėms leidžiama ir toliau taikyti išimtis, galiojusias 1979 m. sausio 1 d. Todėl yra kelios esamos padėties nekeitimo nuostatos, kuriomis ribojama teisė atskaityti PVM, taikomą lengviesiems automobiliams.

Nepaisant ankstesnių iniciatyvų nustatyti taisykles, kokių rūšių išlaidoms gali būti taikomas teisės atskaityti PVM apribojimas[8], tokia nukrypti leidžianti nuostata yra tinkama, kol šios taisyklės bus suderintos ES lygmeniu.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

PVM direktyvos 395 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei jos pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojamojo pobūdžio.

---

[7] Susitarimas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL C 144 I, 2019 4 25, p. 1).

[8] COM(2004) 728 galutinis. Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą (OL C 24, 2005 1 29, p. 10), atsiimtas 2014 m. gegužės 21 d. (OL C 153, 2014 5 21, p. 3).

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui ir supaprastinti PVM surinkimo procedūrą konkrečiame sektoriuje.

- **Priemonės pasirinkimas**

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM taisyklių galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Be to, Tarybos sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskiroms valstybėms narėms.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo. Šis pasiūlymas yra pagrįstas Jungtinės Karalystės pateiktu prašymu ir skirtas tik šiai valstybei narei.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Sprendimu siekiama pratęsti supaprastinimo priemonės, kuri parengta siekiant kovoti su PVM slėpimu ir supaprastinti mokesčio surinkimo tvarką, galiojimo laikotarpį. 50 % pirkimo mokesčio apribojimas – faktinės mokesčio sumos, kurią reikia mokėti už atitinkamų automobilių naudojimą privatiems poreikiams, pakaitalas. Jis panaikina būtinybę nuomininkui arba išperkamosios nuomos būdu automobilį įsigijusiam asmeniui įtraukti į apskaitą kiekvienu iš tokių automobilių privačiais tikslais nuvažiuotą atstumą ir apskaičiuoti mokestį už faktinį kiekvieno automobilio naudojimą privačiais tikslais.

Be to, dėl siauros taikymo srities ir riboto taikymo laikotarpio poveikis bet kokiu atveju bus ribotas.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

Į pasiūlymą įtraukta laikino galiojimo sąlyga; nustatytas automatinis galiojimo terminas – 2022 m. gruodžio 31 d. Jei iki tos dienos Jungtinė Karalystė iš Europos Sąjungos išstos be susitarimo, šis sprendimas automatiškai nustos būti taikomas išstojimo dieną, nes bus taikomas ES sutarties 50 straipsnis. Jei įsigalios Susitarimas dėl išstojimo, šis sprendimas nustos būti taikomas tame susitarime numatyto pereinamojo laikotarpio pabaigos dieną, jei ta diena yra ankstesnė už 2022 m. gruodžio 31 d.

Jeigu Jungtinė Karalystė norėtų, kad šią nukrypti leidžiančią priemonę būtų leista taikyti po 2022 m., ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 1 d. ji turėtų pateikti Komisijai naują vertinimo ataskaitą ir prašymą leisti toliau taikyti šią priemonę.

2019/0239 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/884/EB, leidžiantis Jungtinei Karalystei ir toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto, 168 ir 169 straipsnių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1], ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 169 straipsniais nustatoma apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (PVM), taikomą tiems asmenims tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms, jei jos naudojamos jų apmokestinamiesiems sandoriams arba tam tikrais kitais tikslais. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad veiklai skirto turto dalies naudojimas apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų privatiems poreikiams arba, platesne prasme, ne verslo tikslais laikomas paslaugų teikimu už atlygį;

(2) Tarybos sprendimu 2007/884/EB[2] Jungtinei Karalystei leidžiama iki 50 % apriboti nuomininko arba išperkamosios nuomos būdu automobilį įsigijusio asmens teisę į PVM, apskaičiuoto nuo automobilių nuomos arba išperkamosios nuomos išlaidų, atskaitą pagal Direktyvos 2006/112/EB 168 arba 169 straipsnį, jeigu automobiliai naudojami ne tik verslo tikslais. Juo Jungtinei Karalystei taip pat leidžiama apmokestinamojo asmens išsinuomoto ar išperkamosios nuomos būdu įsigyto tarnybinio automobilio naudojimo privatiems poreikiams nepripažinti paslaugų teikimu už atlygį. Šios supaprastinimo priemonės panaikina būtinybę tarnybinio automobilio nuomininkui ar išperkamosios nuomos būdu tarnybinį automobilį įsigijusiam asmeniui įtraukti į apskaitą tais automobiliais privačiais tikslais nuvažiuotą atstumą arba apskaičiuoti PVM, mokėtiną už privačiais tikslais tais automobiliais faktiškai nuvažiuotą atstumą. Sprendimo 2007/884/EB galiojimas baigiasi 2019 m. gruodžio 31 d.;

(3) raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. balandžio 2 d.) Jungtinė Karalystė paprašė leidimo ir toliau taikyti nukrypti leidžiančias priemones, kurias leista taikyti Sprendimu 2007/884/EB (toliau – nukrypti leidžiančios priemonės);

(4) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalį Komisija 2019 m. balandžio 29 d. raštu pranešė kitoms valstybėms narėms apie Jungtinės Karalystės prašymą. 2019 m.

[1] OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

[2] 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas 2007/884/EB, leidžiantis Jungtinei Karalystei ir toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto, 168 ir 169 straipsnių (OL L 346, 2007 12 29, p. 21).

gegužės 2 d. raštu Komisija pranešė Jungtinei Karalystei turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti;

(5) 2017 m. kovo 29 d. Jungtinė Karalystė pranešė apie savo ketinimą išstoti iš Sąjungos pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 50 straipsnį. Pagal ES sutarties 50 straipsnio 3 dalį, jei Europos Vadovų Taryba, susitarusi su išstojančia valstybe nare, vieningai nenusprendžia pratęsti termino, Sutartys tai valstybei nustoja būti taikomos nuo susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos arba, jei tokio susitarimo nėra, praėjus dvejiems metams po to, kai gaunamas pranešimas. Terminas pratęstas tris kartus, o paskutinį kartą tai padaryta Europos Vadovų Tarybos sprendimu (ES) 2019/1810[3] iki 2020 m. sausio 31 d.;

(6) 2019 m. sausio 11 d. Sprendimu (ES) 2019/274[4] Taryba suteikė įgaliojimus pasirašyti 2018 m. lapkričio 14 d. derybininkų lygmeniu sutartą Susitarimą dėl išstojimo. Sąjunga patvirtino, kad yra pasirengusi nedelsdama pasirašyti ir sudaryti Susitarimą dėl išstojimo, jei Jungtinės Karalystės Parlamentas jį patvirtins. Susitarimo dėl išstojimo[5] ketvirtoje dalyje numatomas pereinamasis laikotarpis, kuris prasideda Susitarimo įsigaliojimo dieną ir per kurį Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje toliau taikoma Sąjungos teisė, kaip nustatyta Susitarime;

(7) bet kokiu atveju šis sprendimas taikomas tik tol, kol Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikoma Sąjungos teisė;

(8) prie prašymo Jungtinė Karalystė pridėjo ataskaitą Komisijai, įskaitant procentinio apribojimo, kuris taikomas teisei atskaityti PVM, peržiūrą, kaip reikalaujama Įgyvendinimo sprendimo 2007/884/EB 3 straipsnio 2 dalyje. Iš Jungtinės Karalystės pateiktos informacijos matyti, kad teisės į PVM atskaitą procentinis apribojimas iki 50 % vis dar teisingai atspindi esamas transporto priemonių, kurioms taikomos nukrypti leidžiančios priemonės, naudojimo verslo ir ne verslo tikslais, aplinkybes. Tačiau šių nukrypti leidžiančių priemonių taikymas turėtų būti pratęsiamas tokiam laikotarpiui, kurio reikia siekiant įvertinti jų veiksmingumą ir procentinės normos tinkamumą. Todėl Jungtinei Karalystei turėtų būti leidžiama toliau taikyti nukrypti leidžiančias priemones ribotą laikotarpį – iki 2022 m. gruodžio 31 d.;

(9) kad nukrypti leidžiančių priemonių taikymą būtų galima pratęsti po 2022 m., turėtų būti nustatytas prašymo gauti tokį leidimą terminas. Taip pat turėtų būti reikalaujama, kad prie tokio prašymo pratęsti taikymą Jungtinė Karalystė pridėtų ataskaitą, įskaitant procentinio apribojimo, kuris taikomas teisei atskaityti PVM, peržiūrą;

(10) nukrypti leidžiančios priemonės neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams iš PVM,

---

[3] 2019 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimas (ES) 2019/1810, priimtas susitarus su Jungtine Karalyste, kuriuo pratęsiamas terminas pagal ES sutarties 50 straipsnio 3 dalį (OL L 278I, 2019 10 30, p. 1).

[4] 2019 m. sausio 11 d. Tarybos sprendimas (ES) 2019/274 dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos pasirašymo Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos vardu (OL L 47 I, 2019 2 19, p. 1).

[5] Susitarimas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL C 144 I, 2019 4 25, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2007/884/EB 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2022 m. gruodžio 31 d.

Prašymas dėl šiame sprendime numatytų nukrypti leidžiančių priemonių taikymo laikotarpio pratęsimo Komisijai pateikiamas iki 2022 m. balandžio 1 d. Prie prašymo pridedama ataskaita, į kurią įtraukta teisei į PVM, apskaičiuoto nuo ne vien verslo tikslais naudojamų automobilių nuomos arba išperkamosios nuomos išlaidų, atskaitą taikomo procentinio apribojimo peržiūra.“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas